

jogát is lábbal tiporták. A magyar május elsejei tüntetéseknek a 90-es években különös jelentőséget adott, hogy a parasztság is résztvevett benne. A magyar parasztság ezidőben már a szocializmus zászlaja alatt a mezőgazdasági munkássztrájkokkal tüntetett a munkáseggyüttérzés mellett. Ezek a május elsejei tüntetések jelentős hagyományai annak a nemzeti egységnek, amelyben ma a munkás és a paraszt a magyar demokrácia felépítéséért folytatott harcban szövetségre lép egymással.

Május elseje ma, a demokratikus Magyarországon, a demokrácia, a munka győzelmének, a faszizmus felett aratott győzelemnek, a világ békére való törekvésének boldog ünnepe. A demokratikus honvédség együtt ünnepli a dolgozókkal az új és a szabad május' elsejét.

Fehér Antal

A KÖLTSÉGVETÉS TÁRGYALÁSA UTÁN

A honvédelmi kormányzat az 1946—47. évre készített költségvetését azzal az indokolással terjesztette a nemzetgyűlés elé, hogy egyelőre a békeszerződés katonai feltételeinek figyelmen kívül hagyásával állították össze a tárca költségeloirányzatát, melynél csupán az ország teherbírásának szempontjait vették figyelembe. És így természetesen, figyelemmel az ország nehéz gazdasági helyzetére, az eloirányzatból sok olyan szükséglet kielégítése maradt ki, amire rendes körülmények között elengedhetetlenül szükség lett volna s így állt elő az a kényszerhelyzet, hogy a honvédség létszámát le kellett csökkenteni arra a keretre, amellyel most is rendelkezünk.

A hosszú heteken keresztül tartó parlamenti költségvetési tárgyalásoknál több ízben is foglalkoztak a honvédség problémáival. Anélkül, hogy az egyes felszólalások részleteibe bocsátkoznánk, egyet mindenestre a legnagyobb megnyugvással fogadhat minden honvédegyén; azt, hogy a koalíciós kormányzatban képviselt összes pártok a vitában a felelőség hangján szóltak a magyar demokratikus honvédség jelentőségéről és szükségességéről. A segíteni akarás szándéka és jóindulata csendült ki azok beszédeiből, akiket a pártok a maguk részéről a honvédelmi tárca tárgyalásához kijelöltek.

Az a néhány disszonáns hang, amely a koalíción kívülállók részéről elhangzott, megfelelő visszhangra talált azonnal magában a képviselőházban, de azon túl a sajtóban is. Szerintem fontos ezt leszögezni, mert ez jelentős fejlődés a magyar demokráciában a demokratikus honvédség irányában. Kétségtelen tény az is, hogy ehhez hozzájárult a honvédelmi kormányzat ama reálpolitikai elgondolása, hogy valóban az

ország teherbírásának megfelelően jelentkezett csak igényeinek kielégítésére. Nyugodtan megmondhatjuk, hogy ami a határvédelem és hátforgalom ellenőrzése és biztosítása terén a honvédalakulatokra hárul, az sokkal súlyosabb feladat és nagyobb áldozatokat követel a határ- vadász alakulatainktól, mint amennyire módunk volt vagy van ehhez a nehéz feladat teljesítéséhez szükséges igényeket kielégíteni. Pedig őszintén meg kell mondanunk, hogy nemzetgazdasági szempontokból többszörösen megtérülne az az áldozat, amelyet ezen a területen kormányzatilag hozni kellene.

Mindenesetre a költségvetés tárgyalása alkalmul szolgált arra, hogy a demokratikus honvédség irányában megszólaljon a képviselő- kőn keresztül maga a magyar dolgozó nép. Ez a megszólalás pedig óriási fejlődés a felszabadulás elindulásától kezdődő közhangulattal szemben, amely kezdetben a honvédség irányában megnyilatkozott. Szívesen szögezzük le ezt annál is inkább, mert úgy érezzük, hogy a magyar demokráciában maradéktalanul feloldódni tudó honvédség megteremtéséhez arra is szükség van, hogy a polgári társadalom annyi bizalommal ajándékozza meg a magyar demokratikus honvédséget, mint amilyen mértékben a honvédség demokratikus törekvéseit bizonyítja és összeforr a magyar dolgozó néppel.

Erre annál is inkább nagy szükségünk van, mert küszöbön áll az új, az 1947—48. évi költségvetés előkészítése. Bár a békeszerződés ratifiká- lása még nem történt meg, a Párisban történt aláírás után nem két- séges, hogy ez megtörténik és ebben a békeszerződésben most már is- merjük a katonai cikkelyeket. Nem fér kétség ahhoz, hogy az új költ- ségvetés összeállításánál, természetesen ismételten figyelembevéve or- szágunk teherbíróképességét, a békeszerződésben biztosított katonai jogaink érvényesítése felé kell haladnunk. És amikor a magyar minisz- terelnök az 1946—47. évi költségvetés tárgyalása közben kormányelnöki expozét adott a jövő feladatokról, honvédségi vonalon a fejlesztést 25.000 főben állapította meg. Igen messze vagyunk még ezzel a meg- engedett legfelső határtól, de éppen azért, hogy a terfibevert fokozatos fejlesztésnek a biztosítékait lerakhassuk a hároméves tervben való eset- leges beiktatása révén, van és lesz szükség arra a kölcsönös bizalomra polgári társadalom és honvédség között, amelynek egészséges megnyilat- kozását láttuk és tapasztaltuk a költségvetés tárgyalásánál.

Kétségtelen tény azonban, hogy ezen kölcsönös bizalmon túl is létszámfejlesztési törekvéseinknek a legrigorózusabban arányban kell állni azon anyagi lehetőségeinkkel, amelyek birtokában mind a meg- lévő, mind a fejlesztendő létszámunk számára a jó fizetésen túl a ki- elégitő ellátást, jó felszerelést és kifogástalan elhelyezést biztosítja.

Zentai Vilmos